



Europeiska
unionens råd

Bryssel den 19 februari 2021
(OR. en)

12908/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0148 (CNS)**

**FISC 209
ECOFIN 1024**

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/...

av den

om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

¹ EUT C ..., ..., s. ...

² EUT C ..., ..., s. ...

av följande skäl:

- (1) För att lämna utrymme åt nya unionsinitiativ inom området skatte transparens har rådets direktiv 2011/16/EU¹ ändrats ett flertal gånger under de senaste åren. Dessa ändringar har huvudsakligen syftat till att införa rapporteringsskyldigheter, följt av lämnande av upplysningar till andra medlemsstater, avseende finansiella konton, förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, land-för-land-rapporter och rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Dessa ändringar har således utvidgat omfattningen av det automatiska utbytet av upplysningar. Medlemsstaternas skattemyndigheter har nu en bredare uppsättning samarbetsverktyg till sitt förfogande för att upptäcka och hantera olika former av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt.
- (2) Kommissionen har under de senaste åren övervakat tillämpningen, och färdigställde 2019 en utvärdering, av direktiv 2011/16/EU. Stora förbättringar har gjorts på området för automatiskt utbyte av upplysningar, men det finns fortfarande ett behov av att förbättra bestämmelserna om alla former av utbyte av upplysningar och administrativt samarbete.

¹ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

- (3) Enligt artikel 5 i direktiv 2011/16/EU ska en anmodad myndighet till den begärande myndigheten lämna alla sådana upplysningar som den har tillgång till eller som den erhåller till följd av administrativa utredningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som omfattas av det direktivet. För att säkerställa att utbytet av upplysningar är ändamålsenligt och förebygga omotiverade avslag på begäranden, samt för att skapa rättssäkerhet både för skatteförvaltningar och skattebetalare bör den internationellt överenskomna standarden ”kan antas vara relevant” tydligt avgränsas och kodifieras.
- (4) Ibland finns det ett behov av att behandla begäranden om upplysningar som rör grupper av skattebetalare som inte kan identifieras individuellt och det är endast på grundval av en gemensam uppsättning egenskaper som det kan avgöras om de begärda upplysningarna kan antas vara relevanta. Med tanke på detta bör skatteförvaltningarna fortsätta att använda gruppbegäranden om upplysningar inom en tydlig rättslig ram.

- (5) Det är viktigt att medlemsstaterna utbyter upplysningar om inkomst som härrör från immateriella rättigheter, eftersom detta är ett område av ekonomin där överföring av vinster ofta förekommer eftersom de underliggande tillgångarna är ytterst rörliga. Därför bör royalties enligt definitionen i artikel 2 b i rådets direktiv 2003/49/EG¹ inkluderas i de inkomst kategorier som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i syfte att förbättra åtgärderna för bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Medlemsstaterna bör vidta alla möjliga och rimliga åtgärder för att se till att det skatteregistreringsnummer som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten anges när upplysningar lämnas om de kategorier av inkomst och kapital som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar.
- (6) Digitaliseringen av ekonomin har ökat snabbt under de senaste åren. Detta har gett upphov till ett ökande antal komplexa situationer med kopplingar till skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Den gränsöverskridande dimensionen hos tjänster som erbjuds genom plattformoperatörer har skapat en komplex miljö där det kan vara svårt att upprätthålla skatteregler och skattemoral. Det finns brister i skattemoralen och värdet på underrapporterade inkomster är betydande. Medlemsstaternas skatteförvaltningar har inte tillräckligt med upplysningar för att korrekt bedöma och kontrollera bruttoinkomster som genereras i deras länder från kommersiell verksamhet som bedrivs med digitala plattformar som mellanhänder. Detta är särskilt problematiskt om inkomster eller beskattningsbara belopp flödar via digitala plattformar som är etablerade i en annan jurisdiktion.

¹ Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49).

- (7) Skatteförvaltningarna begär ofta upplysningar från plattformsoperatörer. Detta förorsakar betydande administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för plattformsoperatörerna. Samtidigt har vissa medlemsstater infört en ensidig rapporteringsskyldighet, vilket skapar en ytterligare administrativ börda för plattformsoperatörerna eftersom de måste följa en rad olika nationella rapporteringsstandarder. Det är därför nödvändigt att införa ett standardiserat rapporteringskrav som skulle vara tillämplig på hela den inre marknaden.
- (8) Med tanke på att merparten av de inkomster eller beskattningsbara belopp som säljare genererar på digitala plattformar flödar över gränserna skulle rapporteringen av upplysningar om den berörda verksamheten ge ytterligare positiva resultat om de upplysningarna även förmedlades till de medlemsstater där de intjänade inkomsterna skulle vara skattepliktiga. Det automatiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter är avgörande för att förse dessa skattemyndigheter med de upplysningar som de behöver för att göra en korrekt bedömning av den inkomstskatt och mervärdesskatt som ska betalas.
- (9) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad bör rapporteringsreglerna vara både ändamålsenliga och enkla. Med beaktande av de svårigheter med att upptäcka beskattningsbara händelser som uppstår i samband med en kommersiell verksamhet som förmedlas via digitala plattformar och även den ytterligare administrativa börda som skatteförvaltningarna skulle få i sådana fall, är det nödvändigt att införa en rapporteringsskyldighet för plattformsoperatörer. Plattformsoperatörerna har bättre förutsättningar att samla in och kontrollera de nödvändiga upplysningarna om alla säljare som är verksamma på och använder en viss digital plattform.

- (10) Rapporteringsskyldigheten bör omfatta både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande verksamhet för att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna skulle dessutom minska den administrativa bördan för de digitala plattformarna.
- (11) Med tanke på den utbredda användningen av digitala plattformar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett säljarens rättsliga ställning. Ett undantag bör dock göras för myndighetsenheter, som inte bör omfattas av rapporteringsskyldigheten.
- (12) Rapporteringen av inkomster som genereras via sådana verksamheter bör ge skatteförvaltningarna omfattande upplysningar som krävs för att korrekt bedöma den inkomstskatt som ska betalas.
- (13) För att förenkla och begränsa efterlevnadskostnaderna skulle det vara rimligt att kräva att plattformsoperatörerna rapporterar inkomster som säljare har intjänat genom användning av den digitala plattformen i en enda medlemsstat.

- (14) Med tanke på de digitala plattformarnas art och flexibilitet bör rapporteringsskyldigheten även utvidgas till att omfatta plattformoperatörer som bedriver kommersiell verksamhet i unionen, men som varken har sin skatterättsliga hemvist, är registrerade, eller har sin företagsledning eller ett fast driftsställe i en medlemsstat (*utländska plattformoperatörer*). Detta skulle säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla digitala plattformar och förhindra illojal konkurrens. För att underlätta uppnåendet av detta mål bör utländska plattformoperatörer vara skyldiga att registrera sig och rapportera i en enda medlemsstat för att få bedriva verksamhet på den inre marknaden. Efter att ha återkallat en utländsk plattformoperatörs registrering bör medlemsstaterna säkerställa att en sådan utländsk plattformoperatör är skyldig att lämna den berörda medlemsstaten lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran under ed eller en säkerhet, när den återregistrerar sig i unionen.

- (15) Det är emellertid lämpligt att föreskriva åtgärder som skulle minska den administrativa bördan för utländska plattformoperatörer och för medlemsstaternas skattemyndigheter, i fall där lämpliga arrangemang finns som säkerställer att likvärdiga upplysningar utbyts mellan en jurisdiktion utanför unionen och en medlemsstat. I de fallen vore det lämpligt att befria plattformoperatörer som har rapporterat i en jurisdiktion utanför unionen från skyldighet att rapportera i en medlemsstat, i den mån de upplysningar som mottagits av medlemsstaten gäller den verksamhet som omfattas av detta direktiv och upplysningarna motsvarar de upplysningar som krävs enligt rapporteringsreglerna i detta direktiv. För att främja administrativt samarbete på detta område med jurisdiktioner utanför unionen och med beaktande av behovet av flexibilitet i förhandlingarna om avtal mellan medlemsstater och jurisdiktioner utanför unionen, bör detta direktiv medge att en kvalificerad plattformoperatör i en jurisdiktion utanför unionen endast rapporterar likvärdiga upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till skatteförvaltningen i en jurisdiktion utanför unionen, som i sin tur skulle vidarebefordra upplysningarna till medlemsstaternas skatteförvaltningar. När så är lämpligt bör denna mekanism tas i bruk för att förhindra att likvärdiga upplysningar rapporteras och lämnas mer än en gång.

- (16) Med tanke på att skattemyndigheter över hela världen ställs inför de utmaningar som hör samman med den ständigt växande digitala plattformsekonomin har Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) tagit fram modellregler för plattformsoperatörers rapportering med avseende på säljare i delnings- och gigekonomin (*Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy*) (*modellregler*). Med tanke på utbredningen av den gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av digitala plattformar, liksom av säljare som är verksamma på dessa, kan det rimligen antas att jurisdiktioner utanför unionen kommer att ha tillräckliga incitament för att följa unionens exempel och införa insamling och ömsesidigt automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare enligt modellreglerna. Även om modellreglerna inte är identiska med detta direktivs tillämpningsområde i fråga om de säljare om vilka upplysningar måste rapporteras och de digitala plattformar som måste rapportera upplysningar, förväntas modellreglerna säkerställa rapportering av likvärdiga upplysningar med avseende på berörd verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för både detta direktiv och modellreglerna, vilket kan utvidgas ytterligare till att omfatta fler berörda verksamheter.

(17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹. Närmare bestämt bör kommissionen genom genomförandeakter fastställa huruvida de upplysningar som måste utbytas enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga med de som anges i detta direktiv. Med tanke på att ingåendet av avtal med jurisdiktioner utanför unionen om administrativt samarbete i fråga om beskattning fortfarande faller inom medlemsstaternas behörighet kan kommissionens åtgärder också inledas på begäran av en medlemsstat. Detta administrativa förfarande bör, utan att det ändrar tillämpningsområdet för detta direktiv eller dess villkor, säkerställa rättssäkerhet med avseende på sambandet mellan de skyldigheter som följer av detta direktiv och varje avtal om utbyte av upplysningar som medlemsstaterna kan tänkas ha med jurisdiktioner utanför unionen. Därför måste, på begäran av en medlemsstat, fastställandet av likvärdighet också kunna göras före det planerade ingåendet av ett sådant avtal. Om utbytet av sådana upplysningar grundar sig på ett multilateralt instrument bör beslutet om likvärdighet fattas med avseende på hela den relevanta ram som omfattas av ett sådant instrument. Emellertid bör det fortfarande vara möjligt att när så är lämpligt fatta beslutet om likvärdighet avseende ett bilateralt instrument eller om utbytesförbindelserna med en enskild jurisdiktion utanför unionen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (18) För att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt är det lämpligt att rapporteringen av kommersiell verksamhet omfattar uthyrning av fast egendom, tillhandahållande av personliga tjänster, försäljning av varor samt uthyrning av transportmedel. Verksamhet som bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos en plattformsoperatör bör inte omfattas av sådan rapportering.
- (19) För att minska mängden onödiga efterlevnadskostnader för säljare som ägnar sig åt fastighetsuthyrning, såsom hotellkedjor och researrangörer, bör det fastställas ett tröskelvärde om ett visst antal uthyrningar per förtecknad egendom, över vilket rapporteringsskyldigheten inte skulle vara tillämplig. För att undvika att rapporteringsskyldigheterna kringgås av förmedlare som på digitala plattformar utger sig för att vara en enda säljare men som i själva verket förvaltar ett stort antal egendomsenheter bör emellertid lämpliga skyddsåtgärder införas.
- (20) Målet att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt skulle kunna säkerställas genom att ett krav på att plattformsoperatörer ska rapportera inkomst som intjänats via digitala plattformar i ett tidigt skede, innan medlemsstaternas skattemyndigheter sammanställer sina årliga taxeringar. För att underlätta medlemsstaternas skattemyndigheters arbete bör de rapporterade upplysningarna utbytas inom en månad efter rapporteringen. För att underlätta det automatiska utbytet av upplysningar och stärka ett effektivt nyttjande av resurser bör utbyten av upplysningar göras elektroniskt genom det befintliga gemensamma kommunikationsnät (*CCN-nätet*) som unionen har utvecklat.

- (21) Om utländska plattformsoperatörer rapporterar likvärdiga upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till respektive skattemyndigheter i jurisdiktioner utanför unionen förväntas det faktiska genomförandet av förfaranden för kundkännedom (*due diligence*) och rapporteringskrav säkerställas av dessa jurisdiktioners skattemyndigheter. Där så inte är fallet bör utländska plattformsoperatörer emellertid vara skyldiga att registrera sig och rapportera i unionen och medlemsstaterna bör se till att skyldigheterna avseende registrering, åtgärder för kundkännedom och rapportering fullgörs av sådana utländska plattformsoperatörer. Medlemsstaterna bör därför fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Även om det står medlemsstaterna fritt att själva välja sanktioner, bör de sanktioner som föreskrivs vara effektiva, proportionella och avskräckande. Med tanke på att digitala plattformar ofta har en bred geografisk räckvidd är det lämpligt att medlemsstaterna strävar efter att agera på ett samordnat sätt i arbetet med att se till att de registrerings- och rapporteringskrav som är tillämpliga på digitala plattformar som bedriver verksamhet från jurisdiktioner utanför unionen efterlevs, inbegripet att, som en sista utväg, hindra digitala plattformar från att bedriva verksamhet inom unionen. Inom ramen för sina befogenheter bör kommissionen underlätta samordningen av sådana åtgärder av medlemsstaterna och i detta arbete beakta eventuella framtida gemensamma åtgärder gentemot digitala plattformar liksom skillnader i de potentiella åtgärder som står till medlemsstaternas förfogande.

- (22) Det är nödvändigt att förstärka bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU när det gäller närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium och utförandet av samtidiga kontroller av två eller flera medlemsstater för att säkerställa att dessa bestämmelser tillämpas på ett ändamålsenligt sätt. Därför bör begäranden om att tjänstemän från en annan medlemsstat ska få närvara besvaras av den anmodade medlemsstatens behöriga myndighet inom en angiven tidsram. Om tjänstemän från en medlemsstat är närvarande på en annan medlemsstats territorium under en administrativ utredning eller deltar i en administrativ utredning via elektroniska kommunikationsmedel bör de omfattas av de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten för direkta personintervjuer och granskningar av handlingar.
- (23) En medlemsstat som avser att genomföra en samtidig kontroll bör vara skyldig att underrätta övriga berörda medlemsstater om sin avsikt. Av effektivitets- och rättssäkerhetsskäl bör det föreskrivas att den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat ska vara skyldig att svara inom en angiven tidsram.

- (24) Multilaterala kontroller som genomförs med stöd av Fiscalis 2020-programmet som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013¹ har visat på fördelarna med samordnade kontroller av en eller flera skattebetalare som är av gemensamt eller kompletterande intresse för två eller flera medlemsstaters behöriga myndigheter. Sådana gemensamma insatser genomförs för närvarande endast på grundval av den kombinerade tillämpningen av de befintliga bestämmelserna om närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium och samtidiga kontroller. Vid tillämpningen av den metoden har det emellertid i många fall konstaterats att det behövs förbättringar för att säkerställa ökad rättssäkerhet.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

- (25) Det är därför lämpligt att direktiv 2011/16/EU kompletteras med ett antal bestämmelser som ytterligare klargör den ram och de huvudprinciper som bör gälla när medlemsstaternas behöriga myndigheter väljer att utföra en gemensam revision. Gemensamma revisioner bör fungera som ett extraverktyg som ska finnas tillgängligt för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om beskattning, vilket skulle komplettera den befintliga ram som föreskriver möjligheter till närvaro av tjänstemän från en annan medlemsstat vid förvaltningsmyndigheters kontor, deltagande i administrativa utredningar och samtidiga kontroller. Gemensamma revisioner skulle ske i form av administrativa utredningar som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och vara kopplade till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater. Gemensamma revisioner kan fylla en viktig funktion genom att bidra till att den inre marknaden fungerar bättre. Gemensamma revisioner bör struktureras så att de ger rättssäkerhet för skattebetalarna genom tydliga förfaranderegler, inbegripet åtgärder för att minska risken för dubbelbeskattning.

- (26) För att säkerställa rättssäkerhet bör bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU om gemensamma revisioner även innehålla en närmare beskrivning av detta verktygs huvuddrag, såsom den angivna tidsramen för att svara på en begäran om en gemensam revision, omfattningen av de rättigheter och skyldigheter som de tjänstemän som deltar i en gemensam revision har samt det förfarande som leder fram till upprättandet av en slutrapport från en gemensam revision. De bestämmelserna om gemensamma revisioner bör inte tolkas som att de föregriper eventuella förfaranden som skulle äga rum i en medlemsstat i enlighet med dess nationella rätt till följd av eller som uppföljning av den gemensamma revisionen, såsom skatteuppbörd eller skattebedömning genom ett beslut av medlemsstaternas skattemyndigheter, ett överklagandeförfarande eller förlikningsförfarande i samband med ett sådant eller rättsmedel som finns tillgängliga för skattebetalarna och som uppstår genom dessa förfaranden. För att säkerställa rättssäkerhet bör de slutsatser som de berörda behöriga myndigheterna kommit överens om återges i slutrapporten från en gemensam revision. Dessutom kan de berörda behöriga myndigheterna enas om att i slutrapporten från en gemensam revision ta upp eventuella problem, om en överenskommelse inte kunnat nås. De gemensamt överenskomna slutsatserna i slutrapporten från en gemensam revision bör beaktas i de relevanta instrument som utfärdas av de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna till följd av den gemensamma revisionen.
- (27) För att säkerställa rättssäkerhet är det lämpligt att föreskriva att gemensamma revisioner bör utföras på ett på förhand överenskommet och samordnat sätt och i enlighet med lagarna och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteterna i en gemensam revision äger rum. Sådana krav får också inbegripa en skyldighet att säkerställa att tjänstemän från en medlemsstat som deltagit i den gemensamma revisionen i en annan medlemsstat, om så krävs, även deltar i ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande i den medlemsstaten.

- (28) Vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla för tjänstemän som deltar i den gemensamma revisionen när de närvarar vid utförandet av aktiviteter i en annan medlemsstat bör fastställas i enlighet med lagarna i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum. Tjänstemän från en annan medlemsstat bör följa lagarna i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, men de bör inte utöva några befogenheter som skulle gå utöver de befogenheter som de har enligt den egna medlemsstatens lagar.
- (29) Målet med bestämmelserna om gemensamma revisioner är att tillhandahålla ett användbart verktyg för administrativt samarbete i fråga om beskattning, men ingenting i detta direktiv bör tolkas som att det motsäger fastställda regler för rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna.
- (30) Det är viktigt att upplysningar som lämnas enligt direktiv 2011/16/EU av principskäl används för taxering, administration och verkställighet i fråga om de skatter som omfattas av det direktivets materiella tillämpningsområde. Även om detta hittills inte varit uteslutet har oklara regelverk gett upphov till frågetecken gällande användningen av upplysningar. På grundval av denna premiss och med tanke på betydelsen av mervärdesskatt för den inre marknadens funktion, är det lämpligt att klargöra att upplysningar som har utväxlats mellan medlemsstaterna även får användas för taxering, administration och verkställighet i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter.

- (31) En medlemsstat som lämnar upplysningar till en annan medlemsstat för skatteändamål bör tillåta att dessa upplysningar används för andra ändamål i den mån detta är tillåtet enligt båda medlemsstaternas nationella rätt. En medlemsstat kan antingen göra detta genom att tillåta användningen för andra ändamål efter en obligatorisk begäran av den andra medlemsstaten eller genom att till samtliga medlemsstater sända en förteckning över andra ändamål som tillåts.
- (32) För att bistå skatteförvaltningar som deltar i utbytet av upplysningar enligt detta direktiv bör medlemsstaterna, med hjälp av kommissionen, utarbeta praktiska arrangemang, inbegripet, när så är lämpligt, ett avtal mellan gemensamt personuppgiftsansvariga, ett avtal mellan personuppgiftsbiträde(n) och personuppgiftsansvarig(a), eller mallar för sådana avtal. Endast personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet får ges tillgång till de upplysningar som lämnas enligt direktiv 2011/16/EU och som lämnas på elektronisk väg med hjälp av CCN-nätet, och endast i den mån som det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av den centrala katalogen för administrativt samarbete i fråga om beskattning och CCN-nätet. Kommissionen ansvarar också för att säkerställa säkerheten för den centrala katalogen för administrativt samarbete i fråga om beskattning och CCN-nätet.

- (33) För att undvika uppgiftsincidenter och begränsa potentiell skada är det av yttersta vikt att säkerheten förbättras vad gäller alla uppgifter som utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom ramen för direktiv 2011/16/EU. Därför är det lämpligt att det direktivet kompletteras med regler för det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat och i händelse av en uppgiftsincident i CCN-nätet. Eftersom de uppgifter som skulle kunna bli föremål för en uppgiftsincident är känsliga bör åtgärder föreskrivas, såsom begäran om avbrytande av utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade, eller tillfälligt upphävande av tillträdet till CCN-nätet för en eller flera medlemsstater tills dess att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Med tanke på att de förfaranden som är kopplade till utbytet av uppgifter är tekniska till sin natur bör medlemsstaterna med hjälp av kommissionen enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av de förfaranden som ska följas i händelse av en uppgiftsincident och de åtgärder som ska vidtas för att förebygga framtida uppgiftsincidenter.
- (34) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2011/16/EU och i synnerhet för det automatiska utbytet av upplysningar mellan behöriga myndigheter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta ett standardformulär med ett begränsat antal komponenter, inbegripet språkordningen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

- (35) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹.
- (36) All behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för direktiv 2011/16/EU bör även fortsättningsvis vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679² och förordning (EU) 2018/1725. Personuppgiftsbehandling föreskrivs i direktiv 2011/16/EU endast i syfte att tjäna allmänintresset, närmare bestämt beskattning och ändamålet att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, trygga skatteintäkterna och främja rättvis beskattning vilket ökar möjligheterna till social, politisk och ekonomisk delaktighet i medlemsstaterna. Därför bör hänvisningarna i direktiv 2011/16/EU till relevant unionsrätt om dataskydd uppdateras och utvidgas till att omfatta de regler som införs genom detta direktiv. Detta är särskilt viktigt för ändamålet att säkerställa rättssäkerhet för personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden i den mening som avses i förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725 samtidigt som de registrerades rättigheter skyddas.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (37) Detta direktiv iakttar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv eftersträvar särskilt att säkerställa fullständig respekt för rätten till skydd av personuppgifter samt näringsfriheten.
- (38) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna enligt villkor som är förenliga med en väl fungerande inre marknad, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att målet för detta direktiv att förbättra samarbetet mellan skatteförvaltningarna kräver enhetliga regler som är ändamålsenliga i gränsöverskridande situationer, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (39) Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 9 första stycket ska led a ersättas med följande:

”a) vid tillämpning av artiklarna 8.1 och 8a–8ac, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar upplysningarna vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten.”

b) I punkt 9 första stycket ska led c ersättas med följande:

”c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a och 8a–8ac, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med första stycket a och b i denna punkt.”

c) I punkt 9 ska andra stycket ersättas med följande:

”I artiklarna 8.3a, 8.7a, 21.2 och i bilaga IV ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I. I artikel 25.3 och 25.4 ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I eller V. I artikel 8aa och bilaga III ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga III. I artikel 8ac och bilaga V ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga V.”

d) Följande led ska läggas till:

”26. *gemensam revision*: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna.

27. *uppgiftsincident*: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka. En uppgiftsincident kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

Standarden ”kan antas vara relevant”

1. Vid en begäran som avses i artikel 5 antas de begärda upplysningarna vara relevanta om den begärande myndigheten vid den tidpunkt då begäran inges anser att det i enlighet med dess nationella rätt finns en rimlig möjlighet att de begärda upplysningarna kommer att vara relevanta för en eller flera skattebetalares skatteärenden, vare sig de identifieras med namn eller på annat sätt, och om det är motiverat med tanke på utredningens syfte.
2. För att visa att de begärda upplysningarna kan antas vara relevanta ska den begärande myndigheten förse den anmodade myndigheten med åtminstone följande upplysningar:
 - a) Det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs.
 - b) Närmare uppgifter om vilka upplysningar som krävs för administration eller verkställighet av dess nationella rätt.

3. Om en begäran som avses i artikel 5 avser en grupp skattebetalare som inte kan identifieras individuellt ska den begärande myndigheten förse den anmodade myndigheten med åtminstone följande upplysningar:
 - a) En detaljerad beskrivning av gruppen.
 - b) En redogörelse för tillämplig lagstiftning och de fakta som föranleder antagandet att skattebetalarna i gruppen inte har följt tillämplig lagstiftning.
 - c) En redogörelse för hur de begärda upplysningarna skulle underlätta fastställande av huruvida skattebetalarna i gruppen har följt tillämplig lagstiftning.
 - d) När så är relevant, fakta och omständigheter i fråga om deltagande av en tredje part som aktivt har bidragit till att skattebetalarna i gruppen eventuellt inte har följt tillämplig lagstiftning.”

3. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

- ”2. Den begäran som avses i artikel 5 får innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Om den anmodade myndigheten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.”

4. Artikel 7.1 ska ersättas med följande:

”1. Den anmodade myndigheten ska snarast möjligt, dock senast inom tre månader från det att begäran mottagits, lämna de upplysningar som avses i artikel 5. Om den anmodade myndigheten inte kan besvara begäran inom den relevanta tidsfristen, ska den emellertid omedelbart och under alla omständigheter inom tre månader från mottagandet av begäran underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta och om den dag då den senast anser sig kunna besvara begäran. Tidsfristen ska inte vara längre än sex månader från det att begäran mottagits.

Om den anmodade myndigheten redan har tillgång till upplysningarna ska de emellertid lämnas inom två månader från den dagen.”

5. Artikel 7.5 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska genom automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna alla tillgängliga upplysningar avseende personer med hemvist i den andra medlemsstaten när det gäller följande specificerade kategorier av inkomst och kapital såsom de får förstås enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna:

- a) Inkomster från anställning.
- b) Styrelsearvoden.
- c) Livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder.
- d) Pensioner.
- e) Ägande av och inkomster från fast egendom.
- f) Royalties.

För beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2024 eller senare ska medlemsstaterna sträva efter att ange det *Skatteregistreringsnummer* som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten när de lämnar sådana upplysningar som avses i första stycket.

Medlemsstaterna ska årligen underrätta kommissionen om minst två av de kategorier av inkomst och kapital som förtecknas i första stycket, med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer med hemvist i en annan medlemsstat.

2. Före den 1 januari 2024 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om minst fyra av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Sådana upplysningar ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2025 eller senare.”

- b) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

7. Artikel 8a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 ska led a ersättas med följande:

”a) Med avseende på utbytet av upplysningar enligt punkt 1, utan dröjsmål efter det att förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades och senast tre månader efter utgången av det kalenderhalvår under vilket förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades.”

b) I punkt 6 ska led b ersättas med följande:

”b) En sammanfattning av förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning, inbegripet en beskrivning av relevant affärsverksamhet eller relevanta transaktioner eller serier av transaktioner samt andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att det röjs någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning.”

8. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 8ac*

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av Plattformoperatörer

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* genomför de förfaranden för kundkännedom och uppfyller de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III i bilaga V. Varje medlemsstat ska även säkerställa att åtgärderna faktiskt genomförs och efterlevs i enlighet med avsnitt IV i bilaga V.
2. Enligt de tillämpliga förfarandena för kundkännedom och rapporteringskraven i avsnitten II och III i bilaga V ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när rapportering i enlighet med punkt 1 har ägt rum, genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom den tidsfrist som anges i punkt 3, till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken det enligt avsnitt II punkt D i bilaga V har fastställts att den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist och, om den *Rapporteringspliktiga säljaren* tillhandahåller tjänster för uthyrning av fast egendom, i alla händelser till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen, lämna följande upplysningar om varje *Rapporteringspliktig säljare*:

- a) Namn, registrerad företagsadress, *Skatteregistreringsnummer* och, där så är relevant, det unika identifieringsnummer som den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* har tilldelats enligt punkt 4 första stycket samt företagsnamn för den eller de *Plattformar* som den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörens* rapportering avser.
- b) För- och efternamn för en *Rapporteringspliktig säljare* som är en fysisk person och registrerat namn för en *Rapporteringspliktiga säljare* som är en *Enhet*.
- c) *Primär adress*.
- d) Eventuellt *Skatteregistreringsnummer* för den *Rapporteringspliktiga säljaren*, inbegripet varje utfärdande medlemsstat, eller, om *Skatteregistreringsnummer* saknas, födelseort för en *Rapporteringspliktig säljare* som är en fysisk person.
- e) Bolagsregistreringsnummer för en *Rapporteringspliktig säljare* som är en *Enhet*.
- f) Den *Rapporteringspliktiga säljarens Registreringsnummer för mervärdesskatt* om sådant finns tillgängligt.
- g) Födelsedatum för en *Rapporteringspliktiga säljare* som är en fysisk person.
- h) *Identifikationskod för finansiellt konto* för det konto till vilket *Ersättningen* betalas eller krediteras, i den mån den finns tillgänglig för den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören*, och om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist i enlighet med avsnitt II punkt D i bilaga V inte har underrättat de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om att den inte har för avsikt att använda *Identifikationskoden för finansiellt konto* för detta ändamål.

- i) Om namnet skiljer sig från namnet på den *Rapporteringspliktiga säljaren*, utöver *Identifikationskoden för finansiellt konto*, namn på innehavaren av det finansiella konto till vilket *Ersättningen* betalas eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren.
- j) Varje medlemsstat i vilken det enligt avsnitt II punkt D i bilaga V har fastställts att den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist.
- k) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* för vilka *Ersättningen* betalades eller krediterades.
- l) Eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringskyldiga plattformen* har innehållit eller tagit ut under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.

Om den *Rapporteringspliktiga säljaren* tillhandahåller tjänster för uthyrning av fast egendom ska följande ytterligare upplysningar lämnas:

- a) Adress för varje *Förtecknad egendom*, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i avsnitt II punkt E i bilaga V och respektive lagfartsnummer eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där den är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga.

- b) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* som tillhandahålls med avseende på varje *Förtecknad egendom*.
 - c) När uppgifter om det finns tillgängliga, det antal dagar som varje *Förtecknad egendom* var uthyrd under den *Rapporteringspliktiga perioden* samt varje *Förtecknad egendoms typ*.
3. Lämnandet av upplysningar enligt punkt 2 i denna artikel ska ske med användning av det standardiserade datorformat som avses i artikel 20.4 inom två månader efter utgången av den *Rapporteringspliktiga period* som de rapporteringskrav som gäller för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatörens* avser. De första upplysningarna ska lämnas för *Rapporteringspliktiga perioder* från och med den 1 januari 2023.
4. För att uppfylla rapporteringskraven enligt punkt 1 i denna artikel ska varje medlemsstat fastställa nödvändiga regler med krav på att en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b i bilaga V ska registrera sig inom unionen. Den behöriga myndigheten i registreringsmedlemsstaten ska tilldela sådana *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* ett unikt identifieringsnummer.

Medlemsstaterna ska fastställa regler enligt vilka en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* får välja att registrera sig hos de behöriga myndigheterna i en enda medlemsstat i enlighet med de regler som fastställs i avsnitt IV punkt F i bilaga V. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kunna kräva att en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b i bilaga V, vars registrering har återkallats i enlighet med avsnitt IV punkt F.7 i bilaga V, endast kan tillåtas att återregistrera sig på villkor att operatören tillhandahåller myndigheterna i en berörd medlemsstat lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom unionen, inbegripet eventuella icke uppfyllda rapporteringskrav.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemang som är nödvändiga för registrering och identifiering av *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer*. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

5. Om en *Plattformoperatör* bedöms vara en *Undantagen plattformoperatör* ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där detta visades i enlighet med avsnitt I punkt A.3 i bilaga V underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2022 upprätta ett centralt register i vilket de upplysningar som är föremål för underrättelse i enlighet med punkt 5 i denna artikel och som lämnas i enlighet med avsnitt IV punkt F.2 i bilaga V ska registreras. Det centrala registret ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.
7. Kommissionen ska genom genomförandeakter, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, fastställa huruvida de upplysningar som måste utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga – i den mening som avses i avsnitt I punkt A.7 i bilaga V – med de upplysningar som anges i avsnitt III punkt B i bilaga V. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

En medlemsstat som begär en sådan åtgärd som avses i första stycket ska sända en motiverad begäran till kommissionen.

Om kommissionen anser sig sakna de upplysningar som krävs för att bedöma begäran ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter mottagandet av begäran och ange vilka ytterligare upplysningar som krävs. När kommissionen har erhållit alla de upplysningar som den anser vara nödvändiga ska den inom en månad underrätta den begärande medlemsstaten om detta och lämna de relevanta upplysningarna till den kommitté som avses i artikel 26.2.

När kommissionen agerar på eget initiativ ska den anta en genomförandeakt enligt första stycket först efter det att en medlemsstat har ingått ett avtal mellan behöriga myndigheter med en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om säljare som har inkomster från verksamheter som förmedlas via *Plattformmar*.

Vid fastställandet av huruvida upplysningarna är likvärdiga i den mening som avses i första stycket med avseende på en *Berörd verksamhet*, ska kommissionen vederbörligen beakta i vilken mån det system som upplysningarna grundar sig på motsvarar vad som anges i bilaga V, särskilt med avseende på följande:

- i) Definitionerna av *Rapporteringskyldig plattformsoperatör*, *Rapporteringspliktig säljare* och *Berörd verksamhet*.
- ii) De förfaranden som ska tillämpas för att identifiera *Rapporteringspliktiga säljare*.
- iii) Rapporteringskraven.
- iv) De regler och administrativa förfaranden som jurisdiktioner utanför unionen ska ha infört för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav som fastställs i det systemet.

Samma förfarande ska gälla för fastställandet av att upplysningarna inte längre är likvärdiga.”

9. Artikel 8b ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla kommissionen statistik avseende omfattningen av automatiska utbyten enligt artiklarna 8.1, 8.3a, 8aa och 8ac och information om administrativa och andra relevanta kostnader och fördelar i samband med utbyten som ägt rum och eventuella potentiella ändringar, både för skatteförvaltningar och för tredje parter.”

b) Punkt 2 ska utgå.

10. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I syfte att utbyta sådana upplysningar som avses i artikel 1.1 får den behöriga myndigheten i en medlemsstat begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat tillåter tjänstemän som bemyndigats av den förstnämnda myndigheten, och i enlighet med de förfaranderegler som fastställts av den sistnämnda myndigheten, att

a) närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,

- b) närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium,
- c) delta via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten, när så är lämpligt.

Den anmodade myndigheten ska besvara en begäran i enlighet med första stycket inom 60 dagar från det att begäran mottagits, för att meddela den begärande myndigheten sitt samtycke eller en motiverad vägran.

Om de begärda upplysningarna finns i dokumentation som den anmodade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten ges kopior av denna dokumentation.”

- b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel får de intervjua personer och granska handlingar med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten.”

11. Artikel 12.3 ska ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat ska besluta om den önskar delta i samtidiga kontroller. Den ska meddela den myndighet som föreslagit en samtidig kontroll sitt samtycke eller en motiverad vägran inom 60 dagar från det att förslaget mottagits.”

12. Följande avsnitt ska införas:

”AVSNITT IIA

GEMENSAMMA REVISIONER

Artikel 12a

Gemensamma revisioner

1. Den behöriga myndigheten i en eller flera medlemsstater får begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat (eller i andra medlemsstater) ska utföra en gemensam revision. Den anmodade behöriga myndigheten ska besvara begäran om gemensam revision inom 60 dagar från mottagandet av begäran. Den anmodade behöriga myndigheten får avslå en begäran om gemensam revision från den behöriga myndigheten i en medlemsstat om det finns motiverade skäl.

2. Gemensamma revisioner ska utföras på ett på förhand överenskommet och samordnat sätt, inbegripet språkordningen, av de behöriga myndigheterna i den begärande och den anmodade medlemsstaten och i enlighet med lagarna och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteterna i en gemensam revision äger rum. I varje medlemsstat där aktiviteter i en gemensam revision äger rum ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i den medlemsstaten.

Vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla för tjänstemän från medlemsstater som deltar i den gemensamma revisionen, när de närvarar vid utförandet av aktiviteter i en annan medlemsstat, ska fastställas i enlighet med lagarna i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum. Tjänstemän från en annan medlemsstat ska följa lagstiftningen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, men de får inte utöva några befogenheter som går utöver de befogenheter som de har enligt den egna medlemsstatens lagar.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska en medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum vidta nödvändiga åtgärder för att
- a) tillåta att tjänstemän från andra medlemsstater som deltar i aktiviteterna i en gemensam revision intervjuar personer och granskar handlingar tillsammans med tjänstemännen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den medlemsstat där dessa aktiviteter äger rum,
 - b) säkerställa att bevisning som insamlas under aktiviteterna i den gemensamma revisionen kan bedömas, inbegripet med avseende på dess tillåtlighet, på samma rättsliga villkor som vid en revision som utförs i den medlemsstaten där endast den medlemsstatens tjänstemän deltar, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande, och
 - c) säkerställa att den eller de personer som är föremål för en gemensam revision eller som påverkas av den åtnjuter samma rättigheter och har samma skyldigheter som vid en revision där endast den medlemsstatens tjänstemän deltar, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande.

4. När behöriga myndigheter i två eller flera medlemsstater utför en gemensam revision ska de sträva efter att enas om fakta och omständigheter av relevans för den gemensamma revisionen och sträva efter att nå en överenskommelse om skattesituationen för den eller de granskade personerna baserat på resultaten av den gemensamma revisionen. Slutsatserna från den gemensamma revisionen ska inkluderas i en slutrapport. Frågeställningar som de behöriga myndigheterna är överens om ska återges i slutrapporten och beaktas i de relevanta instrument som utfärdas av de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna till följd av den gemensamma revisionen.

Om inte annat följer av första stycket ska de åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller någon av dess tjänstemän till följd av en gemensam revision och eventuella ytterligare förfaranden som äger rum i den medlemsstaten, såsom ett beslut av skattemyndigheterna, ett överklagandeförfarande eller förlikningsförfarande i samband med ett sådant, ske i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt.

5. Den eller de granskade personerna ska underrättas om resultatet av den gemensamma revisionen och få en kopia av slutrapporten inom 60 dagar från utfärdandet av slutrapporten.”

13. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna enligt detta direktiv ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell rätt i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för taxering, administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella rätt i fråga om de skatter som avses i artikel 2 samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Upplysningar och handlingar som tagits emot enligt direktiv får med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar enligt detta direktiv användas för andra ändamål än dem som avses i punkt 1, dock endast i den utsträckning som detta är tillåtet enligt nationell rätt i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om upplysningarna kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade upplysningarna.

Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över de andra ändamål än dem som avses i punkt 1 för vilka upplysningar och handlingar får användas i enlighet med dess nationella rätt. Den behöriga myndighet som tar emot upplysningar och handlingar får använda de mottagna upplysningarna och handlingarna utan det tillstånd som avses i första stycket i denna punkt för de ändamål som har förtecknats av den medlemsstat som lämnade dem.”

14. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Standardformuläret enligt punkt 1 ska innefatta åtminstone följande upplysningar som ska lämnas av den begärande myndigheten:

- a) Identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning, och i händelse av gruppbegäran i den mening som avses i artikel 5a.3, en detaljerad beskrivning av gruppen.
- b) Det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs.”

b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

- ”3. Upplýsingar som lámnas utan föregående begáran och dárpå följande mottagningsbevis som lámnas enligt artiklarna 9 respektive 10, begáran om delgivning enligt artikel 13, återkoppling enligt artikel 14 och underrättelser eller information som lámnas enligt artiklarna 16.2 och 16.3 samt 24.2 ska lámnas med hjälp av de standardformulár som antagits av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.
4. Det automatiska utbytet av upplýsingar enligt artiklarna 8 och 8ac ska ske med användning av ett standardiserat datorformat som syftar till att underlätta sådant automatiskt utbyte, som antagits kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.”

15. I artikel 21 ska följande punkt läggas till:

”7. Kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd till ett säkert centralt gränssnitt för administrativt samarbete i fråga om beskattning där medlemsstaterna kommunicerar med användning av standardformulär enligt artikel 20.1 och 20.3. De behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater ska ha tillgång till detta gränssnitt. För att samla in statistik ska kommissionen ha tillgång till information om de utbyten som registreras på gränssnittet och som kan hämtas automatiskt. Kommissionen ska endast ha tillgång till anonyma och aggregerade uppgifter. Det faktum att kommissionen har tillgång till denna information ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att lämna statistik över utbyten av upplysningar i enlighet med artikel 23.4.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa nödvändiga praktiska arrangemang. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”

16. I artikel 22 ska punkt 1a ersättas med följande:

”1a. Vid genomförandet och verkställigheten av medlemsstaternas lagar som ger verkan åt detta direktiv, och för att säkerställa att det administrativa samarbete som det inrättar fungerar, ska medlemsstaterna i lag föreskriva att skattemyndigheterna ges tillgång till de mekanismer, förfaranden, handlingar och de uppgifter som avses i artiklarna 13, 30, 31, 32a och 40 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

17. Artikel 23a.2 ska ersättas med följande:

”2. Upplýsingar som har lámnats till kommissionen av en medlemsstat enligt artikel 23, samt alla rapporter eller dokument som har utarbetats av kommissionen med användning av sådana upplýsingar, får lámnas till övriga medlemsstater. Sådana lámnade upplýsingar ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplýsingar ges enligt nationell rätt i den mottagande medlemsstaten.

De rapporter och dokument som utarbetats av kommissionen och som avses i första stycket får endast användas av medlemsstaterna för analysändamål och får inte offentliggöras eller göras tillgängliga för någon annan person eller något annat organ utan kommissionens uttryckliga samtycke.

Után hinder av vad som sägs i första och andra stycket får kommissionen offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lámnar till den i enlighet med artikel 23.4.”

18. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Dataskydd

1. Allt utbyte av upplysningar enligt detta direktiv ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679*. Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av detta direktiv, begränsa tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som föreskrivs i artiklarna 13, 14.1, och 15 i förordning (EU) 2016/679 i den utsträckning som behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen.
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725** ska tillämpas på behandling av personuppgifter enligt detta direktiv av unionens institutioner, organ och byråer. För en korrekt tillämpning av detta direktiv ska emellertid tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 15, 16.1 och 17–21 i förordning (EU) 2018/1725 begränsas i den utsträckning som krävs för att skydda de intressen som avses i artikel 25.1 c i den förordningen.

3. *Rapporteringskyldiga finansiella institut, förmedlare, Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska anses vara personuppgiftsansvariga när de på egen hand eller gemensamt fastställer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679.
4. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska varje medlemsstat säkerställa att varje *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* eller förmedlare eller *Rapporteringskyldig plattformsoperatör*, allt efter omständigheterna, under dess jurisdiktion
 - a) underrättar varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överförs i enlighet med detta direktiv, och
 - b) i tillräcklig god tid tillhandahåller alla upplysningar som den fysiska personen har rätt att få från den personuppgiftsansvarige för att kunna utöva sina dataskyddsrättigheter, och i alla händelser innan upplysningarna rapporteras.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket b ska varje medlemsstat fastställa regler med en skyldighet för *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* att informera *Rapporteringspliktiga säljare* om den rapporterade *Ersättningen*.

5. Upplysningar som behandlas i enlighet med detta direktiv ska inte lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv, och under alla omständigheter i enlighet med varje personuppgiftsansvarigs inhemska regler om tidsfrister.
6. En medlemsstat i vilken en uppgiftsincident har inträffat ska utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till kommissionen. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta samtliga medlemsstater om den uppgiftsincident som har rapporterats till den eller som den har kännedom om och om eventuella korrigerande åtgärder.

Varje medlemsstat får avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade genom att meddela detta skriftligen till kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna. Ett sådant avbrytande ska ha omedelbar verkan.

Den eller de medlemsstater där en uppgiftsincident har inträffat ska utreda, begränsa och åtgärda uppgiftsincidenten och ska, genom att meddela detta skriftligen till kommissionen, begära att tillträdet till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv tillfälligt upphävs om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett adekvat sätt. Efter en sådan begäran ska kommissionen tillfälligt upphäva tillträdet till CCN-nätet för medlemsstaten eller medlemsstaterna i fråga för tillämpningen av detta direktiv.

När den medlemsstat där uppgiftsincidenten inträffade rapporterar att uppgiftsincidenten har åtgärdats ska kommissionen åter ge den eller de berörda medlemsstaterna tillträde till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv. Om en eller flera medlemsstater begär att kommissionen gemensamt med dem ska kontrollera att uppgiftsincidenten verkligen har åtgärdats ska kommissionen åter ge de berörda medlemsstaterna tillträde till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv efter en sådan kontroll.

Om en uppgiftsincident inträffar i den centrala katalogen eller i CCN-nätet vid tillämpningen av detta direktiv och om medlemsstaternas utbyten via CCN-nätet potentiellt kan påverkas ska kommissionen utan onödigt dröjsmål underrätta medlemsstaterna om uppgiftsincidenten och om eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits. Sådana korrigerande åtgärder kan inkludera att tillfälligt upphäva tillträdet till den centrala katalogen eller till CCN-nätet för tillämpningen av detta direktiv till dess att uppgiftsincidenten har åtgärdats.

7. Medlemsstaterna ska med hjälp av kommissionen enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av denna artikel, inbegripet förfaranden för hantering av uppgiftsincidenter som är anpassade till internationellt erkänd god praxis och i lämpliga fall ett avtal mellan gemensamt personuppgiftsansvariga, ett avtal mellan personuppgiftsbiträde(n) och personuppgiftsansvarig(a), eller mallar för sådana avtal.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).”

19. Artikel 25a ska ersättas med följande:

”Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv vad avser artiklarna 8aa, 8ab och 8ac och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

20. Bilaga V, vars text återfinns i bilagan till detta direktiv, ska läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2022 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2023.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna senast den 31 december 2023 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.1 d i detta direktiv med avseende på artikel 3.26 i direktiv 2011/16/EU och för att följa artikel 1.12 i det här direktivet med avseende på avsnitt IIa i direktiv 2011/16/EU. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser senast från och med den 1 januari 2024.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

”BILAGA V

FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM, RAPPORTERINGSKRAV OCH ANDRA REGLER FÖR PLATTFORMSOPERATÖRER

I denna bilaga fastställs förfaranden för kundkännedom (*due diligence*), rapporteringskrav och andra regler som ska tillämpas av *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* för att göra det möjligt för medlemsstaterna att genom automatiskt utbyte lämna de upplysningar som avses i artikel 8ac i detta direktiv.

I denna bilaga fastställs också de regler och administrativa förfaranden som medlemsstaterna ska ha infört för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav som fastställs i den.

AVSNITT I
DEFINIERADE BEGREPP

Följande begrepp ska ha den betydelse som anges nedan:

A. Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer

1. *Plattform*: all programvara, däribland en webbplats eller en del därav och applikationer, inbegripet mobila applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för *Säljare* att vara anslutna till andra användare för att bedriva en *Berörd verksamhet*, direkt eller indirekt, med avseende på sådana användare. Detta omfattar även arrangemang för inkassering och betalning av *Ersättning* med avseende på *Berörd verksamhet*.

Begreppet *Plattform* omfattar inte programvara som utan några ytterligare åtgärder inom ramen för en *Berörd verksamhet* endast möjliggör något av följande:

- a) Hantering av betalningar i samband med *Berörd verksamhet*.
- b) Användares listning av eller reklam för en *Berörd verksamhet*.
- c) Omdirigering eller överföring av användare till en *Plattform*.

2. *Plattformoperatör*: en *Enhet* som ingår avtal med *Säljare* i syfte att göra hela eller delar av en *Plattform* tillgänglig för sådana *Säljare*.
3. *Undantagen plattformoperatör*: en *Plattformoperatör* som på förhand och årligen på ett tillfredsställande sätt har visat den behöriga myndigheten i den medlemsstat till vilken *Plattformoperatören*, i enlighet med de regler som fastställs i avsnitt III punkterna A.1–A.3, annars skulle ha varit tvungen att rapportera att *Plattformens* hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har *Rapporteringspliktiga säljare*.
4. *Rapporteringskyldig plattformoperatör*: en *Plattformoperatör* som inte än en *Undantagen plattformoperatör* och som befinner sig i någon av följande situationer:
 - a) En *Plattformoperatör* som har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat, eller en *Plattformoperatör* som inte har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat men som uppfyller något av följande villkor:
 - i) Den är registrerad i enlighet med en medlemsstats lagstiftning.
 - ii) Den har sin plats för företagsledning (inbegripet den faktiska företagsledningen) i en medlemsstat.
 - iii) Den har ett fast driftsställe i en medlemsstat och är inte en *Kvalificerad plattformoperatör utanför unionen*.

- b) Den har varken sin skatterättsliga hemvist eller är registrerad eller har sin företagsledning eller ett fast driftsställe i en medlemsstat, men underlättar *Rapporteringspliktiga säljares* bedrivande av *Berörd verksamhet* eller en *Berörd verksamhet* som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat och är inte en *Kvalificerad plattformoperatör utanför unionen*.
5. *Kvalificerad plattformoperatör utanför unionen*: en *Plattformoperatör* för vilken all *Berörd verksamhet* som den förmedlar också är *Kvalificerad berörd verksamhet* och som har sin skatterättsliga hemvist i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*, eller en *Plattformoperatör* som inte har sin skatterättsliga hemvist i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen* men som uppfyller något av följande villkor:
- a) Den är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*.
 - b) Den har sin plats för företagsledning (inbegripet den faktiska företagsledningen) i en *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*.
6. *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*: en jurisdiktion utanför unionen som har ett *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.

7. *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter*: ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga dem som anges i avsnitt III punkt B i denna bilaga, vilket bekräftas genom en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ac.7.
8. *Berörd verksamhet*: verksamhet som utförs mot *Ersättning* och utgörs av något av följande:
- a) Uthyrning av fast egendom, inbegripet både bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter, samt all annan fast egendom och parkeringsplatser.
 - b) En *Personlig tjänst*.
 - c) Försäljning av *Varor*.
 - d) Uthyrning av transportmedel.

Begreppet *Berörd verksamhet* omfattar inte verksamheter som bedrivs av en *Säljare* som agerar som anställd hos *Plattformsoperatören* eller hos en *Enhet* med anknytning till *Plattformsoperatören*.

9. *Kvalificerad berörd verksamhet*: en *Berörd verksamhet* som omfattas av automatiskt utbyte enligt ett *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter*.

10. *Ersättning*: ersättning i någon form, exklusive eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har innehållit eller tagit ut, som betalas ut eller krediteras till en *Säljare* i samband med den *Berörda verksamheten*, vars belopp *Plattformoperatören* känner till eller rimligen kan förväntas känna till.
11. *Personlig tjänst*: en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete som utförs av en eller flera personer som agerar oberoende från eller på en *Enhets* vägnar, och som utförs på en användares begäran, antingen online eller fysiskt offline efter att ha förmedlats via en *Plattform*.

B. Rapporteringspliktiga säljare

1. *Säljare*: en användare av en *Plattform*, antingen en fysisk person eller en *Enhet*, som vid något tillfälle under den *Rapporteringspliktiga perioden* är registrerad på *Plattformen* och utför en *Berörd verksamhet*.
2. *Aktiv säljare*: en *Säljare* som antingen tillhandahåller en *Berörd verksamhet* under den *Rapporteringspliktiga perioden* eller betalas eller krediteras *Ersättning* i samband med en *Berörd verksamhet* under den *Rapporteringspliktiga perioden*.
3. *Rapporteringspliktig säljare*: en *Aktiv säljare* som inte är en *Undantagen säljare*, som har sin hemvist i en medlemsstat eller har hyrt ut fast egendom som är belägen i en medlemsstat.

4. *Undantagen säljare: en Säljare*

- a) som är en *Myndighetsenhet*,
- b) som är en *Enhet* vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående *Enhet* till en *Enhet* vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,
- c) som är en *Enhet* för vilken *Plattformsoperatören* har förmedlat fler än 2 000 *Berörda verksamheter* genom uthyrning av fast egendom avseende en *Förtecknad egendom* under den *Rapporteringspliktiga perioden*, eller
- d) för vilken *Plattformsoperatören* har förmedlat färre än 30 *Berörda verksamheter* genom försäljning av *Varor* och för vilken den totala *Ersättning* som betalats ut eller krediterats inte överstigit 2 000 EUR under den *Rapporteringspliktiga perioden*.

C. Övriga definitioner

1. *Enhet*: en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person (*partnership*), en trust eller en stiftelse. En *Enhet* är en närstående *Enhet* till en annan *Enhet* om en av *Enheterna* kontrollerar den andra *Enheten* eller om de två *Enheterna* står under gemensam kontroll. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av mer än 50 % av rösterna och värdet i en *Enhet*. Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av kravet på innehav av mer än 50 % av äganderätten till den andra *Enhetens* kapital bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.
2. *Myndighetsenhet*: en medlemsstats eller annan jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat eller i en annan jurisdiktion (ett subnationellt politiskt förvaltningsområde omfattar stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en medlemsstat eller en annan jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk (var och en utgör en *Myndighetsenhet*).
3. *Skatteregistreringsnummer*: registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en medlemsstat, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.
4. *Registreringsnummer för mervärdesskatt*: ett unikt nummer som identifierar en beskattningsbar person eller en icke-beskattningsbar rättslig enhet som är registrerad för mervärdesskatt.

5. *Primär adress*: den primära bostadsadressen för en *Säljare* som är en fysisk person samt den adress där en *Säljare* som är en *Enhet* har sitt säte.
6. *Rapporteringspliktig period*: det kalenderår avseende vilket rapportering sker enligt avsnitt III.
7. *Förtecknad egendom*: alla fasta egendomsenheter som är belägna på samma gatuadress, ägs av samma ägare och bjuds ut till uthyrning på en *Plattform* av samma *Säljare*.
8. *Identifikationskod för finansiellt konto*: ett unikt identifieringsnummer eller en hänvisning som finns tillgängligt för *Plattformsoperatören* till det bankkonto eller annat liknande konto för betalningstjänster till vilket *Ersättning* betalas ut eller krediteras.
9. *Varor*: alla materiella tillgångar.

AVSNITT II

FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM

Följande förfaranden ska tillämpas för att identifiera *Rapporteringspliktiga säljare*:

A. *Säljare* som inte är föremål för granskning

För att fastställa huruvida en *Säljare* som är en *Enhet* uppfyller villkoren för en *Undantagen säljare* enligt beskrivningen i avsnitt I punkt B.4 a och b får en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* förlita sig till allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från *Säljaren* som är en *Enhet*.

För att fastställa huruvida en *Säljare* uppfyller villkoren för en *Undantagen säljare* enligt beskrivningen i avsnitt I punkt B.4 c och d får en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* förlita sig till sina tillgängliga register.

B. Insamling av upplysningar om *Säljare*

1. Den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* ska samla in samtliga följande upplysningar för varje *Säljare* som är en fysisk person och inte en *Undantagen säljare*:
 - a) Förnamn och efternamn.

- b) *Primär adress.*
 - c) *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till den *Säljaren*, med uppgift om varje utfärdande medlemsstat, eller, om *Skatteregistreringsnummer* saknas, födelseort för den *Säljaren*.
 - d) Den *Säljarens Registreringsnummer för mervärdesskatt* om sådant finns tillgängligt.
 - e) Födelsedatum.
2. Den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören* ska samla in samtliga följande upplysningar för varje *Säljare* som är en *Enhet* och inte en *Undantagen säljare*:
- a) Fullständigt officiellt namn.
 - b) *Primär adress.*
 - c) *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till den *Säljaren*, med uppgift om varje utfärdande medlemsstat.
 - d) Den *Säljarens Registreringsnummer för mervärdesskatt* om sådant finns tillgängligt.
 - e) Bolagsregistreringsnummer.
 - f) Förekomst av fast driftsställe genom vilket *Berörd verksamhet* utförs i unionen, när sådant finns, med angivelse av var och en av medlemsstaterna där ett sådant fast driftsställe är beläget.

3. Utan hinder av vad som anges i punkterna B.1 och B.2 ska den *Rapporteringsskyldiga plattformoperatören* inte vara skyldig att samla in de upplysningar som avses i punkt B.1 b–e och punkt B.2 b–f om den använder sig av en direkt bekräftelse av *Säljarens* identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa *Säljarens* identitet och skatterättsliga hemvist.

4. Utan hinder av vad som anges i punkt B.1 c och punkt B.2 c och e ska den *Rapporteringsskyldiga plattformoperatören* inte vara skyldig att samla in *Skatteregistreringsnummer* eller bolagsregistreringsnummer, allt efter omständigheterna, i följande situationer:
 - a) Den medlemsstat där *Säljaren* har sin hemvist utfärdar inte *Skatteregistreringsnummer* eller bolagsregistreringsnummer till *Säljaren*.

 - b) Den medlemsstat där *Säljaren* har sin hemvist kräver inte att *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till *Säljaren* samlas in.

C. Kontroll av upplysningar om *Säljare*

1. Den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* ska, genom att använda alla upplysningar och handlingar den har tillgång till i sina register samt eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen utan kostnad för att avgöra huruvida *Skatteregistreringsnumret* och/eller *Registreringsnumret för mervärdesskatt* är giltiga, fastställa huruvida de upplysningar som har samlats in enligt punkterna A, B.1, B.2 a–e och E är tillförlitliga.
2. Utan hinder av vad som anges i punkt C.1 får den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, för att genomföra förfarandena för kundkännedom enligt punkt F.2, fastställa huruvida de upplysningar som har samlats in enligt punkterna A, B.1, B.2 a–e och E är tillförlitliga genom att använda upplysningar och handlingar som den har tillgång till i sina elektroniskt sökbara register.

3. Vid tillämpningen av punkt F.3 b och utan hinder av vad som anges i punkterna C.1 och C.2 ska den *Rapporteringskyldiga plattformsoperatören*, när den har anledning att känna till att någon av de upplysningar som avses i punkterna B eller E kan vara inkorrekta på grundval av upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i en begäran rörande en viss *Säljare*, begära att *Säljaren* korrigerar de upplysningar som befunnits vara inkorrekta och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa, såsom
 - a) en giltig identitetshandling som utfärdats av myndighet,
 - b) ett nyligen utfärdat intyg om skatterättslig hemvist.

D. Fastställande av *Säljarens* hemvistmedlemsstat(er) vid tillämpning av detta direktiv

1. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska anse att en *Säljare* har sin hemvist i den medlemsstat där denne har sin *Primära adress*. Om *Säljarens Skatteregistreringsnummer* har utfärdats i en annan medlemsstat än den medlemsstat där *Säljaren* har sin *Primära adress*, ska en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* anse att *Säljaren* har sin hemvist även i den medlemsstat där *Skatteregistreringsnumret* har utfärdats. Om *Säljaren* har lämnat upplysningar om förekomsten av ett fast driftsställe enligt punkt B.2 f ska en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* anse att *Säljaren* har sin hemvist även i den respektive medlemsstat som angetts av *Säljaren*.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt D.1 ska en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* anse att en *Säljare* har sin hemvist i var och en av de medlemsstater som bekräftats av en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen enligt punkt B.3.

E. Insamling av upplysningar om fast egendom som hyrs ut

Om en *Säljare* bedriver *Berörd verksamhet* som innefattar uthyrning av fast egendom ska den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* för varje *Förtecknad egendom* inhämta adressuppgifter samt respektive lagfartsnummer eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där den är belägen, om ett sådant har utfärdats. Om en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* har förmedlat fler än 2 000 *Berörda verksamheter* genom uthyrning av en *Förtecknad egendom* för samma *Säljare* som är en *Enhet*, ska den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* insamla handlingar, uppgifter eller upplysningar som styrker att den *Förtecknade egendomen* ägs av samma ägare.

F. Tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom

1. En *Rapporteringsskyldig plattformsoperatör* ska senast den 31 december under den *Rapporteringspliktiga perioden* fullgöra de förfaranden för kundkännedom som anges i punkterna A–E.
2. Utan hinder av vad som anges i punkt F.1 ska förfarandena för kundkännedom enligt punkterna A–E för *Säljare* som redan var registrerade på *Plattformen* den 1 januari 2023 eller på det datum då en *Enhet* blev en *Rapporteringsskyldig plattformsoperatör* slutföras senast den 31 december under den *Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens andra Rapporteringspliktiga period*.
3. Utan hinder av vad som anges i punkt F.1 får en *Rapporteringsskyldig plattformsoperatör* förlita sig till de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare *Rapporteringspliktiga perioder*, under förutsättning att
 - a) de upplysningar om *Säljare* som krävs enligt punkterna B.1 och B.2 antingen har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna, och
 - b) den *Rapporteringsskyldiga plattformsoperatören* inte har anledning att känna till att upplysningar som har samlats in enligt punkterna A, B och E är eller har blivit otillförlitliga eller inkorrekta.

G. Tillämpning av förfaranden för kundkännedom endast på *Aktiva säljare*

En *Rapporteringsskyldig plattformsoperatör* får välja att fullgöra förfarandena för kundkännedom enligt punkterna A–F endast med avseende på *Aktiva säljare*.

H. Förfaranden för kundkännedom som utförs av tredje parter

1. En *Rapporteringsskyldig plattformsoperatör* får anlita en utomstående tjänsteleverantör för att fullgöra de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom som fastställs i detta avsnitt, men sådana skyldigheter ska förbli den *Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens* ansvar.
2. Om en *Plattformsoperatör* fullgör skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom för en *Rapporteringsskyldig plattformsoperatör* med avseende på samma *Plattform* enligt punkt H.1 ska en sådan *Plattformsoperatör* genomföra förfarandena för kundkännedom enligt de regler som fastställs i detta avsnitt. Skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom ska förbli den *Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens* ansvar.

AVSNITT III

RAPPORTERINGSKRAV

A. Tidsfrister och metoder för rapportering

1. En *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 a ska till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har fastställts i enlighet med avsnitt I punkt A.4 a rapportera de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt med avseende på den *Rapporteringspliktiga perioden* senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare*. Om det finns fler än en *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* ska den eller de *Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer* som kan bevisa, i enlighet med nationell rätt, att samma upplysningar redan har rapporterats av en annan *Rapporteringskyldig plattformsoperatör* undantas från rapporteringskravet.

2. Om en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 a uppfyller något av de villkor som förtecknas där i fler än en medlemsstat ska den välja en av dessa medlemsstater i vilken den kommer att fullgöra de rapporteringskrav som anges i detta avsnitt. En sådan *Rapporteringskyldig plattformoperatör* ska senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare* rapportera de upplysningar som förtecknas i punkt B i detta avsnitt med avseende på den *Rapporteringspliktiga perioden* till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har valts i enlighet med avsnitt IV punkt E. Om det finns fler än en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* ska den eller de *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* som kan bevisa, i enlighet med nationell rätt, att samma upplysningar redan har rapporterats av en annan *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i en annan medlemsstat undantas från rapporteringskravet.

3. En *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b ska senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare* rapportera de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt med avseende på den *Rapporteringspliktiga perioden* till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är registreringsmedlemsstat i enlighet med avsnitt IV punkt F.1.

4. Utan hinder av vad som anges i punkt A.3 i detta avsnitt ska en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b inte vara skyldig att tillhandahålla de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt med avseende på *Kvalificerad berörd verksamhet* som omfattas av ett *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* som redan föreskriver automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en medlemsstat om *Rapporteringspliktiga säljare* som har sin hemvist i den medlemsstaten.
5. En *Rapporteringskyldig plattformoperatör* ska också lämna de upplysningar som anges i punkterna B.2 och B.3 till den berörda *Rapporteringspliktiga säljaren* senast den 31 januari året efter det kalenderår då *Säljaren* identifieras som en *Rapporteringspliktig säljare*.
6. Upplysningar om *Ersättning* som betalats ut eller krediterats i fiatvaluta ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om *Ersättningen* betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta ska den rapporteras i lokal valuta, omräknad eller värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*.
7. Upplysningar om *Ersättning* och andra belopp ska rapporteras avseende det kvartal under den *Rapporteringspliktiga perioden* då *Ersättningen* betalades ut eller krediterades.

B. Upplysningar som ska rapporteras

Varje *Rapporteringskyldig plattformoperatör* ska rapportera följande upplysningar.

1. Namn, registrerad företagsadress, *Skatteregistreringsnummer* och, där så är relevant, det unika identifieringsnummer som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* tilldelats enligt avsnitt IV punkt F.4 samt företagsnamn för den eller de *Plattformar* som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatörens* rapportering avser.
2. För varje *Rapporteringspliktig säljare* som har bedrivit annan *Berörd verksamhet* än uthyrning av fast egendom:
 - a) De upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II punkt B.
 - b) *Identifikationskoden för finansiellt konto*, i den mån den finns tillgänglig för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist enligt avsnitt II punkt D inte har offentliggjort att den inte har för avsikt att använda *Identifikationskoden för finansiellt konto* för detta ändamål.

- c) Om det skiljer sig från namnet på den *Rapporteringspliktiga säljaren*, förutom *Identifikationskoden för finansiellt konto*, namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket *Ersättning* betalas ut eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren.
- d) Varje medlemsstat i vilken den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist vid tillämpningen av detta direktiv enligt avsnitt II punkt D.
- e) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* för vilka *Ersättningen* betalats ut eller krediterats.
- f) Eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har innehållit eller tagit ut under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.

3. För varje *Rapporteringspliktig säljare* som har utfört *Berörd verksamhet* som innefattar uthyrning av fast egendom:
- a) De upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II punkt B.
 - b) *Identifikationskoden för finansiellt konto*, i den mån den finns tillgänglig för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist enligt avsnitt II punkt D inte har offentliggjort att den inte har för avsikt att använda *Identifikationskoden för finansiellt konto* för detta ändamål.
 - c) Om det skiljer sig från namnet på den *Rapporteringspliktiga säljaren*, utöver *Identifikationskoden för finansiellt konto*, namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket *Ersättning* betalas ut eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har tillgång till med avseende på kontoinnehavaren.
 - d) Varje medlemsstat i vilken den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist vid tillämpningen av detta direktiv enligt avsnitt II punkt D.

- e) Adress för varje *Förtecknad egendom*, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i avsnitt II punkt E och respektive lagfartsnummer eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där egendomen är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga.
- f) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden* samt antalet *Berörda verksamheter* som tillhandahålls med avseende på varje *Förtecknad egendom*.
- g) Eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringspliktiga plattformoperatören* har innehållit eller tagit ut under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.
- h) När uppgifter om det finns tillgängliga, det antal dagar som varje *Förtecknad egendom* var uthyrd under den *Rapporteringspliktiga perioden* samt varje *Förtecknad egendoms typ*.

AVSNITT IV
FAKTISKT GENOMFÖRANDE

Enligt artikel 8ac ska medlemsstaterna ha infört regler och administrativa förfaranden för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III i denna bilaga.

- A. Regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt II
1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att *Rapporteringsskyldiga plattformoperatörer* uppfyller insamlings- och kontrollkraven enligt avsnitt II med avseende på sina *Säljare*.
 2. Om en *Säljare* inte lämnar de upplysningar som krävs enligt avsnitt II efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den *Rapporteringsskyldiga plattformoperatören* och minst 60 dagar har förflutit, ska den *Rapporteringsskyldiga plattformoperatören* avsluta *Säljarens* konto och förhindra *Säljaren* att återregistrera sig på *Plattformen*, eller hålla inne utbetalningen av *Ersättning* till *Säljaren* så länge *Säljaren* inte lämnar de begärda upplysningarna.

B. Regler enligt vilka *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* är skyldiga att föra register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra förfarandena för kundkännedom och uppfylla rapporteringskraven samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* för register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra de förfaranden för kundkännedom och uppfylla de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III. Sådana register ska finnas tillgängliga under tillräckligt lång tid och i alla händelser under en period på minst fem men högst tio år efter utgången av den *Rapporteringspliktiga period* som de avser.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs, även tvingande åtgärder för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* fullgör sina rapporteringskyldigheter, i syfte att säkerställa att alla nödvändiga upplysningar rapporteras till den behöriga myndigheten så att den kan fullgöra skyldigheten att lämna upplysningar i enlighet med artikel 8ac.2.

C. Administrativa förfaranden för att kontrollera att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* följer förfarandena för kundkännedom och uppfyller rapporteringskraven

Medlemsstaterna ska fastställa administrativa förfaranden för att kontrollera att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* följer de förfaranden för kundkännedom och uppfyller de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III.

D. Administrativa förfaranden för uppföljning med en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* om den rapporterar ofullständiga eller felaktiga upplysningar

Medlemsstaterna ska fastställa administrativa förfaranden för uppföljning med *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* om de rapporterade upplysningarna är ofullständiga eller felaktiga.

E. Administrativa förfaranden för att välja en enda medlemsstat att rapportera till

Om en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 a uppfyller något av de villkor som förtecknas där i fler än en medlemsstat ska den välja en av dessa medlemsstater för att fullgöra rapporteringskraven enligt avsnitt III. Den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* ska underrätta samtliga behöriga myndigheter i dessa medlemsstater om sitt val.

F. Administrativt förfarande för en enda registrering av en *Rapporteringskyldig plattformoperatör*

1. En *Rapporteringskyldig plattformoperatör* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b i denna bilaga ska registrera sig hos den behöriga myndigheten i en medlemsstat enligt artikel 8ac.4 när den inleder sin verksamhet som *Plattformoperatör*.

2. Den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* ska lämna följande upplysningar till den medlemsstat där den gör sin enda registrering:
 - a) Namn.
 - b) Postadress.
 - c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.
 - d) Eventuellt *Skatteregistreringsnummer* som har utfärdats till den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*.
 - e) Ett intyg med upplysningar om var den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har registrerats till mervärdesskatt inom unionen enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i rådets direktiv 2006/112/EG*.
 - f) De medlemsstater i vilka *Rapporteringspliktiga säljare* har sin hemvist i den mening som avses i avsnitt II punkt D.
3. Den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* ska anmäla eventuella ändringar av de upplysningar som har lämnats enligt punkt F.2 till den enda registreringsmedlemsstaten.
4. Den enda registreringsmedlemsstaten ska tilldela ett unikt identifieringsnummer till den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* och ska anmäla det till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg.

5. Den enda registreringsmedlemsstaten ska begära att kommissionen ska stryka en *Rapporteringsskyldig plattformoperatör* från det centrala registret i följande fall:
- a) Om *Plattformoperatören* underrättar medlemsstaten om att den inte längre bedriver verksamhet som *Plattformoperatör*.
 - b) Om det i avsaknad av en underrättelse enligt led a finns skäl att anta att *Plattformoperatören* har upphört med sin verksamhet.
 - c) Om *Plattformoperatören* inte längre uppfyller villkoren i avsnitt I punkt A.4 b.
 - d) Medlemsstaten har återkallat registreringen hos sin behöriga myndighet enligt punkt F.7.
6. Varje medlemsstat ska genast underrätta kommissionen om alla *Plattformoperatörer* i den mening som avses i avsnitt I punkt A.4 b som inleder sin verksamhet som *Plattformoperatör* utan att ha registrerat sig enligt denna punkt.

Om en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* inte fullgör registreringskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad i enlighet med punkt F.7 i detta avsnitt ska medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a vidta effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder för att säkerställa efterlevnad inom sina jurisdiktioner. Det står medlemsstaterna fritt att själva välja sådana åtgärder. Medlemsstaterna ska också sträva efter att samordna sina åtgärder för säkerställande av efterlevnad, inbegripet att, som en sista utväg, hindra en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* från att bedriva verksamhet inom unionen.

7. Om en *Rapporteringskyldig plattformoperatör* inte fullgör rapporteringsskyldigheten i enlighet med avsnitt III punkt A.3 i denna bilaga efter två påminnelser från den enda registreringsmedlemsstaten ska medlemsstaten utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla den registrering som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har gjort enligt artikel 8ac.4. Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

* Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).”
